

Crvena jesen

Tri salaša
u trokut
i dva
stoga sijena
požnjevena, stožasta
med njima.

Nijedan od
njih nije
moj dom,
nijedna obitelj
u njima
nije moja.

Jesen je
oganj koji
ne gori,
samo žari
svojom bojom
moj pogled.

Tanka debla
okolo crna
k'o zemljine

su žile
bez ijedne
kapi krvi.

Zrak zaleden,
boja vatrena,
oči suhe,
ruke prazne,
stol hrastov
bez voća.

Sunce propada,
ja i
dalje stojim
pod lastavicama
koje ostavljaju
vrhove bukava.

Prestajem sa
gledanjem salaša,

mrak nastupi,
vraćam se
selom k
svojoj sobi.

Sam kroz
selo k
svojoj samoj
sobi. U
samoći zalazak
je hladniji.

Prema slici „Jesen” I.L.Croate.

Bruno Vlahović